

NOVA GORICA

Z ljudskim posojilom
bomo pospešili
izgraditev države

Solkan, 18. junija 1948

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE ZA GORIŠKI OKRAJ

Leto II, številka 14

Zgodovinski dan v borbi primorskega ljudstva

Položili smo temelje Nove Gorice Slavnostni pričetek visokih gradenj Tako dela samo ljudstvo, ki se zaveda, da z lastnimi silami gradi socializem in lepšo bodočnost delovnega človeka

V nedeljo 13. t. m. smo v Novi Gorici svečano postavili temelje našega kulturnega in gospodarskega središča. Gradilišče in vsa okolica je bila za ta dan slavnostno okrašena, saj je ta dan prav gotovo zgodovinski dan v borbi primorskega ljudstva.

Množice so se že v zgodnjih jutranjih urah zgrinjale na magistralo, ki bo glavna ulica Nove Gorice in so že vsa dela pred asfaltiranjem končana. Mnoge brigade so prišle s krampi in lopatami na ramah po več kilometrov peš in na to z vlakom do samega gradilišča. Borbeni duh sleherne brigade je spremljal graditelje, ki so se dobro zavedali, da bodo s prostovoljnimi delom pri kopanju temeljev mnogo pripomogli k izvajanju plana. Nasmehani obrazi so pričali, da je naša borba za plan borba delovnega ljudstva, ki ustvarja danes s prostovoljnimi delom svoje blagostanje in obenem likvidira vse ostanke stare miselnosti in kapitalističnega gledanja na svet. Zagoreli kmečki fantje in dekleta so skupno z delavci in delovno inteligenco ob spremljanju godbe pod rdečimi zastavami in transparenti pod vodstvom brigadirjev odšli na svoja delovna mesta. Vsaka brigada je imela svojo številko in tudi označeno mesto svojega dela. V glavnem so delali pri kanalizaciji ob magistrali, na obhodni cesti Šempeter—Solkan, na regulaciji Korena ter pri kopanju temeljev za lesni kombinat, stanovanjske bloke ter pri stavbi okrajnega izvršilnega odbora. Za vsa ta dela je bilo 79 brigad, ki so bile nekatere številčno močnejše, druge pa kvalitetno boljše.

Če pomislimo, da se je zbralo 13. junija 1948 na gradilišču Nove Gorice okrog 4000 ljudi, je to prav gotovo porok, da bomo postavljene planske naloge izvršili, še več, da jih bomo presegli, saj je bil ta dan delovni polet naših množic na taki višini, kakor more biti samo pri ljudstvu, ki se zaveda, da z lastnimi silami gradi socializem.

Duh tekmovanja je zajel že v prvih urah prostovoljnega dela brigade, ki so se borile za prehodno zastavico. Delo se je prav radi tega iz ure v uro stopnjevalo in so se vse bolj presegale postavljene norme kljub temu, da je bila velika vročina. Col je presegel normo v začetku kar za 40%, čeprav jih je bilo v brigadi samo 14. Toda njihovi krampi in lopate niso mirovali. Da so po edinci metali zemljo iz jam kar z rokami, nam jasno dokazuje vi-

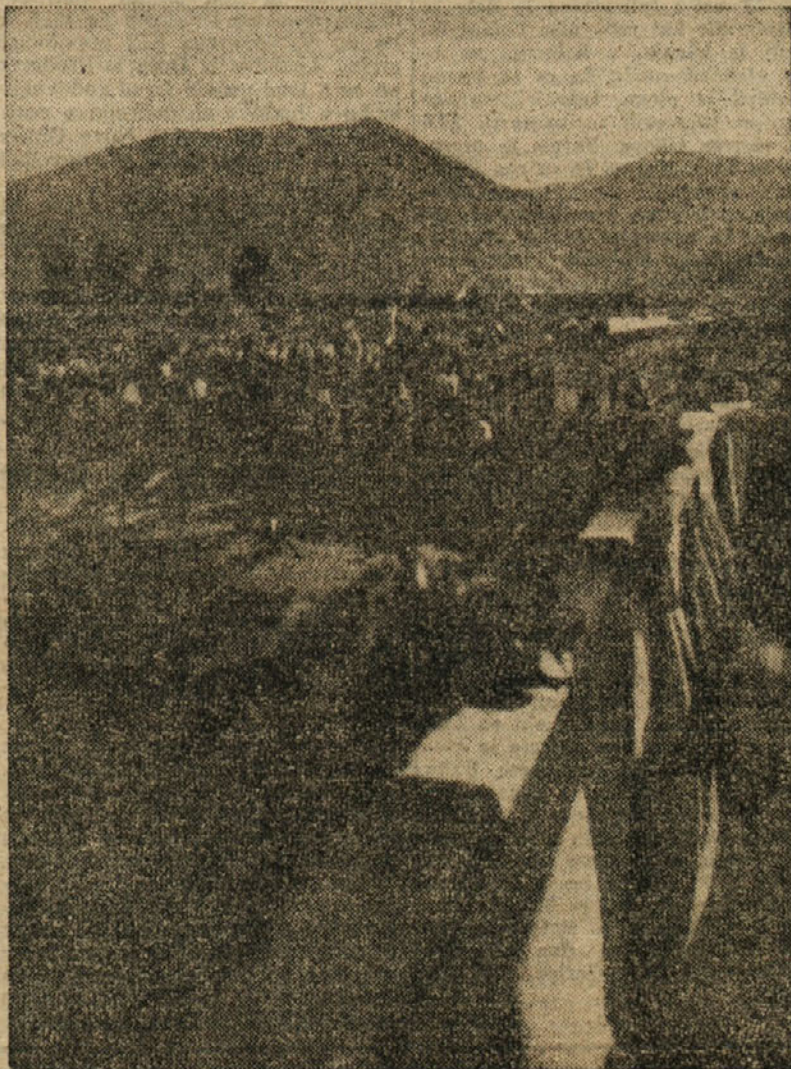
soko delovno zavest, ki nam jo narekuje naš petletni plan. Za Colom pa nikakor niso zaostajale druge brigade, kakor Dornberška, Solkanska, Vipavska, brigade iz Brd in Krasa ter brigade mostovnih delavnic, ki so se med seboj borile za naziv udarnika frontovske brigade.

Po končanem delu je s tribune na glavni mestni ulici spregovoril v imenu okrajnega izvršilnega odbora predsednik OLO tov. Jože Primožič, ki je tudi podaril najboljši brigadi iz Cola prehodno zastavico v trajno last. Vsi graditelji so ob tem dnevu sprejeli tudi spominske značke.

Dasi smo za mobilizacijo delovne sile pri otvoritvi gradenj Nove Gorice dosegli lepe uspehe, moramo na drugi strani opozoriti tudi na pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri delu. Na gradilišču je prišlo več ljudstva, kakor se je pričakovalo in zato vse brigade takoj ob začetku dela niso imele določenega mesta dela. Sta-

tističarji so v glavnem izvršili svojo nalogo, niso pa bili v zadostni meri propagandisti pri svojem delu, kakor so to bili nekateri pri brigadah, ki so dosegle najboljše uspehe. Take in podobne napake bomo morali v bodoče odpraviti, ker bomo le tako lahko izvrševali postavljene naloge, katere smo si postavili v predkongresnem tekmovanju.

Ljudstvo našega okraja je s tem dnem dokazalo, da je pot, po kateri gre kljub rovrjenju zapadnih imperialistov, jasna in hkrati trda. Z boljšo organizacijo pri delu bomo še v naprej s prostovoljnim delom gradili Novo Gorico, ki bo najhujši udarec hujšakcem na novo vojno, v isti meri pa tudi podpora delovnemu ljudstvu onstran meje, ki se še danes bori za svoje najosnovnejše človečanske pravice. Vložili bomo vse sile za gradnjo Nove Gorice ter s tem zagotovili tudi to, da se nam vrne naša in samo naša stara Gorica. B. R.

Že zgodaj zjutraj so se začele zbirati delovne brigade z vseh strani goriškega okraja

Brigada številka 5

»... brigada številka 5 — Col, 14 ljudi...« mi je bilo dodeljeno v soboto popoldne na sestanku statističarjev. Nisem bila zadovoljna, ker Col, kol sem slišala, ni bil med najboljšimi. In še samo 14 ljudi! Zavidala sem tistim, ki so jih imeli 100, 200 in še več. Kaj bo opravilo 14 ljudi iz Cola! Niti misliti ni, da bi mogli tekmovati za prehodno zastavico z drugimi brigadami iz »dobrih« vasi, ki so bile prijavljene dokaj številno. Udala sem

Brigada št. 5 iz Cola si je priborila prehodno zastavico v trajno last

se. No, bodo naredili pač kar bodo. Tudi če bodo prevrgli samo dve lopali zemlje, bo to prispevek za izgradnjo Nove Gorice.

V nedeljo zjutraj sem že ob pol šestih, skupno z drugimi statističarji, čakala na zbirnem mestu s številko 5 na prsih. Čakala sem in bila v dvomu, ali bo iz Cola sploh kdo prišel, ker je vas tako oddaljena.

»Kje pa je tista številka 5«, zakliče mlad, krepak fant iz Cola, in okrog mene se zbere 14 ljudi, ki so že ob treh zjutraj šli od doma, da so lahko pravočasno prišli na delovno mesto.

»Prehodno zastavico moramo mi odnesti, čeprav nas je samo 14. Pokazati hočemo, da znamo delati!« so se med seboj pogovarjali, ko so na magistrali čakali na odhod na delo. Takrat se nisem več bala kot prejšnji dan, ker sem videla, da imajo ti ljudje resno voljo do dela in bodo lahko tekmovali z ostalimi brigadami, čeprav so močnejše.

Dodeljen nam je bil teren na izkopu kanalizacije ob glavni mestni cesti. 14 ljudi so se s silnim zagonom zarijo v zemljo. Vsi so bili blatni. Sonce je močno pripekalo, da se je v glavi kar vrtelo in pot curkoma lil s teles. Odnehali niso. Bodrili so se med seboj s parolo: »Prehodna zastavica mora z nami na Col!« Ker je bilo z lopato nerodno delati, so kar z rokami odmetavali kepe zemlje, da je šlo bolj hitro. Prišli čim globlje in s tem čim bolj preseči normo, je bil njihov cilj.

»Trikrat hurra!« zavpije mlada učiteljica, ki je tudi prišla skupno z vaščani na prostovoljno delo, ko so dobili prehodno zastavico za najboljši delovni uspeh v prvih dveh urah. Today so je delo še stopnjevalo. Hoteli so na vsak način zastavico obdržati do konca in jo odnesti na Col.

»Pazite, zastavico vam bomo vzeli, ker zgleda, da bo delovni kolektiv iz Dornberga boljši od vas,« roče ob pol 13. predelavec v modrih hlačah. »Ne, ne, ne, zastavice pa ne damo kar tako! Delati hočemo do 13. ure in tedaj bomo šele videli končne rezultate!« vpije vse vprek Colani. Razvilo se je pravo tekmovanje med dvema delovnima kolektivoma. Dornber-

Nadaljevanje na 2. strani

